

ALJAŠSKÁ ODVAHA
• KNIHA TRETIA •

V PASCI

DANI
PETTREYOVÁ

OD ÚSPEŠNEJ AUTORKY ROMÁNOV *POD HLADINOU* A *V LAVÍNE*

V P ASCI

ALJAŠSKÁ ODVAHA
• KNIHA TRETIA •

V PASCI

DANI
PETTREYOVÁ

i527.net
vydavateľstvo

Copyright © 2013 by Dani Pettrey

Originally published in English under the title
Stranded

by Bethany House,
a division of Baker Publishing Group,
Grand Rapids, Michigan, 46516, U.S.A.

All rights reserved.

Biblické citáty prevzaté z: *Biblia*. Slovenský ekumenický preklad.
Banská Bystrica: Slovenská biblická spoločnosť, 2008.

Slovenské vydanie:
Copyright © i527.net s.r.o.
www.i527.net

ISBN 978-80-971448-8-3

*Pre Teba,
moje plavovlasé, modrooké dievčatko
prekypujúce životom.*

*Si úžasná a dúfam, že na to nikdy nezabudneš!
Lúbim Ťa tak veľmi,
že to ani nedokážem vyjadriť slovami.*

*Tento príbeh je dielom autorkinej predstavivosti.
Mená, postavy, udalosti a dialógy sú vymyslené.
Akákoľvek podobnosť s reálnymi osobami,
či už žijúcimi alebo zosnulými, je čisto náhodná.*

Prológ

Abby sa dotackala do svojej izby. V hlave mala kolotoč a zorné pole sa jej zužovalo. Čo jej to dali? A kedy? Pocit nevoľnosti ešte umocňovali vlny, vzdúvajúce sa pod náporom silnej búrky. Ako len mohla byť taká hlúpa?

Museli prísť na to, kým je a že sa ich chystá odhaliť. Pokúšajú sa ju teda umlčať. Pokiaľ by to záležalo na nej, radšej by si volila smrť, než sa im dostať do rúk.

Zdvihla slúchadlo a vytočila Darcinu kajutu.

Prosím, buď tam! Darcy povedala, že bude vo svojej izbe, ale telefón vyzváňal naprázdno, až sa napokon prepol na odkazovač. Abbina správa však nebola vhodná pre odkazovač. Nie teraz, keď už vedia, kým je. Správa by ich mohla doviesť k Darcy. Musí nájsť lepší, bezpečnejší spôsob, ako zanechať odkaz, ktorému by porozumela iba Darcy.

Načmárala krátku správu. Ale kde ju schovať? Z nočného stolíka schmatla gideonskú Bibliu, papierik strčila medzi jej stránky, Bibliu položila na svoju posteľ a zamierila k dverám. Iba Darcy bude vedieť, že Abby nemala dôvod mať na posteli Bibliu. Keď sa otočila, pri nočnom stolíku zbadala svoju kabelku. Položila ju na Bibliu. Opatrnosti nikdy nie je dost. Darcinmu oku to aj tak neujde.

Keď prešla okolo svojej postele, loď sa naklonila a Abby sa zapotácala. Potrebuje pomoc. Tackavo podišla k dverám a uchopila gultú kľučku. Studený

kov jej schladil spotenú dlaň. Dych sa jej zrýchlil. Otvorila dvere a nazrela do chodby. Našťastie bola prázdna. Vyšla na chodbu smerom k výťahu.

Približne v polovici chodby, na mieste kde ju pretínala druhá chodba, zbadala tieň. Zastala a zadržala dych.

Začula mužský hlas, rozčúlený a ostrý. Odpovedal mu druhý hlas. Srdce jej zamrelo v hrudi. To sú oni! Prichádzajú.

Otočila sa na opätku, pričom takmer stratila rovnováhu. Rukou sa zaprela o stenu a snažila sa pohybovať čo najrýchlejšie opačným smerom.

Dvere na palubu! Vykĺzne na palubu, prejde okolo výťahov a vojde dnu na opačnom konci chodby. Čerstvý vzduch jej možno prečistí hlavu.

Otvorila dvere a vyšla na palubu. Ostrý aljašský vzduch jej udrel do tváre, ale nevyjasnil jej myseľ tak, ako dúfala. Pokožka jej stále horela. Čo jej to vlastne dali?

Chytila sa zábradlia, aby sa udržala na nohách. Búrliivé aljašské vody narážali do trupu lode. Keby sa jej podarilo dostať až k dverám na korme, vošla by na chodbu rovno vedľa výťahu. Potom stačí iba vyjsť na niektorú z vyšších palúb, kde sa bude môcť zamiešať medzi ľuďmi.

Spravila opatrný krok, potom ďalší. Od dverí ju delilo sotva dvadsať metrov.

Dokážem to! Pre ne sa oplatí bojovať.

„Tam,“ keď začula jeho hlas, krv jej stuhla v žilách. Našli ju.

Na tvár jej vystúpili kropaje potu. Rozbehla sa, ale nohy sa jej motali. Spadla na zem a bradou narazila do drsného povrchu paluby. Zaliala ju vlna bolesti a horúčavy, oškretá tvár i dlane ju pálili.

Kroky duneli a približovali sa.

Zahmleným zrakom pozerala na dvere, ktoré boli len desať metrov pred ňou. Podoprela sa zakrvavenými rukami a vyrazila vpred. Paluba sa pod ňou zaknísala.

Prosím. Oči jej zaliali slzy. Keď kládla ruku na kľučku, na pleci zacítila nemilosrdný dotyk dlane, ktorá ju pevne zovrela. Do pravej ruky jej vystrelila bolesť.

„Abby, skutočne si si myslela, že nám prejdeš cez rozum?“ prudko ju odtiahol od dverí. Schmatol ju za vlasy a potiahol k sebe.

Pokúsila sa niečoho chytiť. Kopala bezvládnymi nohami ako len vedela, búriac sa proti látke, ktorá ju postupne paralyzovala. Vydala zo seba výkrik, ale hluk oceánu ho ihneď pohltil.

Muž ju pritisol k zábradliu. Prehol ju cez okraj, až jej nohy hompáľali vo vzduchu: „Aká škoda!“

„Prosím, nie!“

„Na to je už neskoro,“ potisol ju a Abby prepadla cez palubu.

Šermovala nohami, rútiac sa v ústrety vodnej hladine: „Niecee!“

1

Darcy kráčala záhadne tichou chodbou smerom k výťahu. Kde je Abby? Možno po návrate z výletu musela ísť pomáhať s prípravou večierka na palube číslo deväť. Nech bol dôvod Abbinho meškania akýkoľvek, Darcy odmietla stráviť zvyšok večera čakaním. Nechala sa najat' na Bering, aby pomohla Abby s vyšetrovaním, o ktorom vedela iba máločo.

Abbine telefonáty z rôznych aljašských prístavov v posledných týždňoch boli veľmi stručné. Abby v nich Darcy navrhla, aby sa na výletnú loď Bering spoločnosti Destiny prihlásila ako športová reportérka. Ich posledný telefonický rozhovor, deň pred Darciným odletom z Kalifornie, bol iný. Trval kratšie ako minúta a v Abbinom hlase bolo počuť naliehavosť a skutočný strach, čo bolo pre Darcinu bývalú novinársku partnerku, s ktorou pracovala v utajení, nezvyčajné. Nepovedala jej nič konkrétne, iba sa chcela uistiť, či s ňou môže počítať. Pokiaľ Abby prišla niečomu na stopu, bolo to skutočne veľké.

Prvý raz po troch rokoch sa v nej znovu ozval hlad po tajnom pátraní. Najkrajšie na tom bolo, že jej prestrojenie za reportérku špecializujúcu sa na dobrodružné aktivity, bolo skutočné.

Jej pracovné skúsenosti, ale aj možnosť nastúpiť do štyridsaťosem hodín, urobili na vedenie spoločnosti Destiny Cruise Line dojem a zaručili jej pracovnú zmluvu. Na palube bola sotva dvanásť hodín a už sa nevedela dočkať, kedy vhupne do prípadu, s ktorým Abby potrebovala pomôcť.

Stlačila tlačidlo s nápisom HORE. Kým sa dvere výtahu otvorili, popudkávala si nohou. Vošla do kabíny, zvolila deviate poschodie a oprela sa o zábradlie. Komu by napadlo, že sa ešte niekedy pustí do nejakého prípadu? Keď pred tromi rokmi prestala s investigatívou, prisahala, že sa k nej už nevráti. Toto je však iné: Abby potrebuje jej pomoc, nemá pracovať v úplnom utajení. A čo je najdôležitejšie, nemá to nič spoločné s Kevinom. Táto posledná skutočnosť mení celú situáciu. Alebo sa o tom iba snaží presvedčiť samu seba?

Výtah sa hýbal pomaly, alebo sa jej možno iba zmocňovala nervozita. Odkedy minulý december odišla z Aljašky... od rodiny McKennovcov... od *Gaga*, nemohla nájsť vnútorný pokoj. Očakávala, že zostanú v kontakte, ale nič – za päť mesiacov ani jeden telefonát, ani jeden email. Nič.

Vrtela nohou, kým sa nad dverami striedali svietiace čísla palúb – 5, 6, 7.

Na ôsmej palube sa výtah s prudkým šklbnutím zastavil. Darcy narazila chrptom do zábradlia. Zabzučal alarm a svetlá sa stlmili.

To nemyslíte vážne?!

Stlačila tlačidlo s číslom deväť. Nič.

„Ale, no tak.“

Stlačila gombík na privolanie pomoci a snažila sa potlačiť narastajúcu paniku.

Uviazla vo výtahu.

Zodvihol až po treťom zazvonení. Bol podráždený, že ho niekto vrušuje: „Dúfam, že je to dôležité.“

„Máme problém,“ povedal Jeremy.

Vstal a urobil niekoľko krokov: „Myslel som si, že si s tým dokážeš poradiť.“ Neslúbil mu náhodou, že odstráni problém, ktorý spôsobil?

„Áno,“ zamumlal Jeremy, „dokážem, ale...“

„Ale?“

„Nastala istá komplikácia.“

To je šok! S Jeremym sú stále len problémy. Prečo nechal veci tak dlho v jeho rukách? To bolo *jeho* chyba. „Aká komplikácia?“ vzal si z baru pohár whisky.

„Niekto spustil poplach.“

„Kde si?“

„Nemusíte prísť. Stačí, ak mi povieť, čo treba robiť.“

„Je zjavné, že plnenie príkazov ti veľmi nejde,“ vyprázdnil pohár jediným hltom. Od zlatistej tekutiny ho páľilo hrdlo a v hrudi sa mu rozlialo príjemné teplo.

„Ale, šéfe...“

„Daj mi súradnice. Okamžite!“ hlas si udržal vyrovnaný a pevný. Nemá zmysel rozčuľovať sa, kým sa problém nevyrieši.

Jeremy mu nadiktoval súradnice.

„O chvíľu sa uvidíme,“ zložil.

2

Abby sa prebrala na nevoľnosť v žalúdku. Zem pod ňou vrčala. Z nevelkej vzdialenosti k nej doliehali tlmené hlasy. Zdvihla hlavu zo studeného, vlhkého povrchu. Naokolo vládla tma.

Premočené oblečenie sa jej lepilo na chvejúce sa telo. *Kde to som?* Odhrnula si zlepené pramene vlasov z tváre, aby lepšie videla. Skutočnosť ju zasiahla ako ostrý náboj. Nie je mŕtva. Toto je oveľa, oveľa horšie.

„Mrzí ma to, šéfe. Nieкто spustil alarm,“ povedal Jeremy trasľavým hlasom.

Chlap, ktorého hlas ju desil na smrť, sa bojí? Kto je ten druhý muž?

„V poslednom čase od teba nepočúvam nič iné, iba *mrzí ma to*. Uvedomuješ si, aké nitky musím potiahnuť, aby som ututlal tvoje chyby?! To by som mohol rovno dirigovať nejaký poondiatty orchester,“ muž vkročil do jej zorného poľa sotva šesť metrov od nej, ale noc zamaskovala jeho tvár do tieňov.

Pozrela hore a tvár jej postriekal dážď. Ešte stále je vonku. Ale čo to vrčanie? Čln. Možno záchranársky čln. Nie, toto určite nie sú záchranári.

„Ty,“ jeho hlboký rozčúlený hlas sa do nej zarezával ako ostrý nôž.

Zmeravela od strachu, že ju oslovil, no otočil sa opačným smerom k niekomu, koho v tejto polohe nemohla vidieť: „Len tak ďalej. Práve si bol povýšený.“

Osoba, ktorej sa prihovoril, nenamietala. Nepovedala ani slovo. O chvíľu neskôr sa ozval zvuk malého motora a rýchlo sa stratil v diaľke.

Posunula sa k okraju lode. Keby sa jej podarilo dostať do vody, možno by mala šancu zachrániť sa.

„Keby som sa nebol vrátil...“ vyjachtal Jeremy.

Noc preťal výstrel.

Abbinými meravými končatinami prebehla vlna strachu. Adrenalín jej dal silu pohnúť sa dopredu. Drsný povrch paluby jej škriabala už beztak dotlčené kolená.

„A ty si sa kam vybrala?“ muž si kľakol vedľa nej a pri uchu počula cvaknutie kohútika zbrane.

Darcy sedela v zaseknutom výťahu a po chrbte jej stekal pot. Postláčala už všetky tlačidlá na ovládacom paneli, ale nedočiahla na strop výťahu, aby sa pozrela, či sa odtiaľ nedá niekam vyliezť. Teplota v kabíne stúpala...

Čo ak na lodi vypukol požiar a ona je uväznená v tejto plechovej škatuli? *Nepremýšľaj nad takými vecami, Darcy!*

Bude tu trčať dovtedy, kým sa niekto nezačne sťažovať, že výťah nefunguje. Potom príde niekto z posádky a opraví ho. *Je to iba porucha.* Ak si to bude opakovať dostatočne dlho, možno sa jej podarí potlačiť paniku, ktorá v nej narastala. Vzduch bol čoraz ťažší a dusivejší. Neznášala uzavreté priestory, neznášala, keď ju obklopovala tma. Tlmené núdzové osvetlenie sa sotva dalo považovať za svetlo. Nedovidela si ani na dlane zovreté do pästí vedľa tela.

Zdvihla ruku a stisla tlačidlo podsvietenia na náramkových hodinách. Dúhovo sfarbený ciferník sa rozsvietil. *Hodina a osem minút.* Neznášala každú jednu sekundu, ktorú tu musela doteraz vydržať.

Výťah napokon s ostrým myknutím začal znovu stúpať a naskočilo aj bežné osvetlenie. Rýchlo sa pozviechala na nohy a narovнала si blúzku. Bola spotená a tvár mala rozhorúčenú.

Dvere sa otvorili a na chodbe stál člen posádky – muž približne v jej veku. Bol vysoký a štíhly, mal gaštanovohnedé vlasy a oči rovnakej farby: „Ste v poriadku, slečna?“

„Je mi dobre,“ doslova vystrelila z výťahu, hltavo vdychujúc čerstvý vzduch, „čo sa stalo?“

„Niektó spadol do vody. Keďže máme jeden centrálny poplašný systém, spustili sa rovnaké mechanizmy ako pri požiari. Jedným z nich je okamžité zablokovanie výťahov.“

„Niektó prepadol cez palubu?“

„Áno, slečna.“

Ľudia začali nastupovať do výťahu z ktorého práve unikla. *Zbláznili sa?* Prebehla pohľadom po zdesených tvárach a pochopila. Ponáhľali sa k výťahom, pretože chceli skontrolovať svojich drahých. Ubezpečiť sa, že nikto z nich neskončil vo vodách oceánu. Takmer všetci boli v staršom veku. Mladší sa už určite vybrali po schodoch. Prešli okolo nej a natlačili sa do výťahu, až kým sa nenaplnila jeho kapacita a dvere sa nezavreli.

„Viete, kto to bol?“ spýtala sa.

Muž pokrčil plecami. „Netuším,“ pokynul ďalšej skupine, že sa uvoľnil druhý výťah, „musel som dohliadať na bezpečnosť pasažierov a keď to s tým človekom vyriešili, resetoval som alarm.“

„Vyriešili...?“

„Vytiahli ho z vody,“ obzrel sa za zmenšujúcim sa davom ľudí a z tváre sa mu pomaly začal vytrácať nepokoj.

„To je skvelé!“

Odmietla znovu nastúpiť do výťahu. Namiesto toho zamierila k zdravotníckej jednotke. Ak sa dnes večer nestretne s Abby, aspoň zistí okolnosti tohto nešťastného incidentu.

Vyšla na palubu číslo sedem a vybrala sa priamo k zdravotníkom. Nech bol obeťou pádu do vody ktokoľvek, určite by ho ihneď previezli sem, aby ho lekár prezrel.

Zahla za roh a na svoje veľké prekvapenie zistila, že v ambulancii vládne tma.

Zvláštne...

Stlačila kľučku. Zamknuté.

Záchranári museli obeť už určite dostať na palubu.

Niekoľko minút chodila sem-tam po chodbe a čakala, no nikto sa neobjavil.

Ponáhľala sa naspäť na deviate poschodie v nádeji, že muž, ktorý ju vyslobodil z výtahu, bude mať nejaké novinky, ale už bol preč. Takmer všetci už boli preč. Po desivej epizóde sa zrejme utiahli do svojich kajút.

Darcy vyšla na vonkajšiu palubu a nazrela cez zábradlie. Do tváre jej šľahal chladný dážď. Jarná búrka, ktorá nad nimi visela celý deň, napokon udrela.

Skúmala sčerené vody oceánu, hľadajúc stopy po záchranároch. Ale jediné, čo videla, bola čierno-čierna tma. Obišla loď dookola, skontrolovala pravobok, ľavobok, provu aj kormu, ale nikde nič – iba rozbuřené more. Kam teda odviezli obeť, ak nie do lodnej ambulancie?

Z kormy hľadela na slabnúce svetlá v diaľke. Sú blízko pobrežia. *Možno...*

„Hovorí kapitán lode,“ ozval sa z reproduktora barytónový hlas, „ďakujem, že ste všetci ochotne spolupracovali pri plnení bezpečnostných predpisov. S radosťou vám oznamujem, že mladú ženu, ktorá spadla do vody, sa podarilo zachrániť. Previezli ju do neďalekej nemocnice. Môžem vás ubezpečiť, že sa plavíme podľa plánu a v Yancey zakotvíme na úsvite. Teraz si, prosím, odpočinite. Zajtra nás podľa všetkého čaká nádherný deň.“

Darcy preglgla naprázdno. *Mladá žena?*

Znovu sa zadívala na svetlá, ktoré už takmer pohltila tma. Mohla to byť Abby?

3

Telefonát prišiel o trištvrte na jednu. Skupinka tínedžerov, ktorá stanovala v drsných horách na ostrove Tariuk, sa domnievala, že nočná jazda na divokej vode s náročnosťou štvrtého stupňa bude zábava.

Gage stál na okraji spenenej rieky, v pozadí počul ženské vzlykanie.

„Čln sa prevrátil a prúd ho pritisol na skaly. Dvaja chlapci chceli pomôcť, ale strhol ich prúd. Jeden sa objavil doudieraný asi o pol míle nižšie, druhý je nezvestný,“ skonštatoval Cole, Gagov starší brat.

Cole bol veliteľom dobrovoľného záchranárskeho tímu v Yancey, ktorý pozostával z Gagových súrodencov a zástupcu šerifa Landona Graingera, snúbenca jeho najmladšej sestry. A ešte Jaka Westina, zamestnanca cestovnej agentúry Aljašské dobrodružstvá a dobrého rodinného priateľa. Prišli aj niekoľkí dobrovoľníci, ktorí prečesávali pobrežie, ale záchranárske práce boli výlučne v rukách trénovaného tímu sústredeného okolo Cola. Rozbúrenú rieku ožarovali reflektory.

Šerif Bill Slidell s ostatnými zástupcami obkolesili tínedžerov. Nemá zmysel, aby sa niekto z nich znovu priblížil k vode. Posledné, čo potrebujú, sú ďalšie obeť. Jarný vietor a hustý dážď šľahali Gaga po tvári. Teplota vody uprostred mája je pravdepodobne nad bodom mrazu, keďže sneh v horách sa topí a steká do údolia.

„V člne boli údajne traja tínedžeri a jedno dieťa.“

„Dieťa?“ Piper vytreštila oči.

„Barry Moore si myslel, že je to od neho láskavé, že vzal mladšieho brata Tommyho so sebou.“

Gage si všimol nával emócií na sestrinej tvári.

„Dvaja z nich sa dostali na breh. Hľadáme Barryho, jeho brata Tommyho a druhého záchrancu. Voda je pre potápačov plytká, takže budeme postupovať podľa zásad pri záchrane z tečúcej vody, čo je tvoja parketa, Gage.“

Prikývol: „Musíme natiahnuť záchranné laná v dĺžke pol míle od miesta nehody. Budeme hľadať v tímoch po dvoch, vždy pripútaní k bezpečnostným lanám,“ pozrel sa na svoju sestru Kayden, „ako dlho?“

Pozrela sa na hodinky: „Telefónát prišiel pred dvadsiatimi minútami. Nehoda sa stala aspoň desať minút predtým.“

Z toho vyplýva, že s väčšou pravdepodobnosťou pôjde o hľadanie mŕtvych tiel, nie o záchranu. Vzhľadom na silu prúdu, teplotu vody a nedostatok svetla, je len malá šanca, že budú úspešní. Napriek tomu urobia, čo bude v ich silách. Gage zdvihol píšťalku: „Ak niečo uvidíte, zapískajte a všetci sa presunieme k vám. Nikto sa nebude ponárať, kým nebude prítomný celý tím. Jasný?“

Všetci súhlasne prikývli a pustili sa do práce.

Prúd bol veľmi silný. Gagovi sa pod ním podlamovali kolená, keď sa v neoprénovej kombinéze brodil k prevrhnutému člnu. Piper mala na starosti obsluhu reflektorov a vysielaciek. Čím viac sa približovali k troskám člna, tým väčšmi sa Gage rozčuloval: „Čo im to len napadlo?“

„Nerozmýšľali,“ povedala Kayden, „zjavne to vidieť na kope prázdnych plechoviek od piva, čo po sebe nechali.“

„Barry nemal právo takto ohroziť svojho brata!“ Gage, chránený pracovnými rukavicami, uchopil okraj člna. Spolu so sestrou doslova odlepili roztrhaný a predratý čln od balvanu dúfajúc, že pod ním nájdu Barryho a Tommyho. Nič.

„Nasmeruj svetlo dole,“ snažil sa prekričať hukot vody a pohybom ruky dával Piper signál. Svetelný kužeľ sa kĺzal po skale. „Do tých vln pod ním,“ usmerňoval sestru. Svetlo z jeho čelovky preniklo sotva pár centimetrov pod hladinu rozbúrenej rieky: „Natoč ho doprava.“

Svetlo sa pohlo a Gage zadržal dych – bledá tvár malého chlapca. Gage trikrát fúkol do píšťalky a o chvíľu znova. Celý tím sa presunul k nemu.

Ponoril sa pod vodu. Čelovka osvetľovala iba niekoľko centimetrov pred ním. Preskúmal Tommy malé telíčko. Pravú nohu mal voľnú, ale každý nový prívál vody mu ju otlkal o mohutný balvan. Ľavá noha sa mu zakliesnila medzi dvomi skalami – veľkou a menšou, ktorá čupela vedľa nej.

Gage sa vynoril, vdychujúc veľké hlty vzduchu: „Je zakliesnený. Budeme potrebovať náradie.“

Pohybovali sa síce vo vode s hĺbkou sotva stodvadsať centimetrov, ale aj tak si Cole, skúsený potápač, vymenil miesto s Kayden. Spolu s Gagom sa ponoril pod vodu, aby uvoľnili Tommyho nohu z drvivého skalného zovretia.

Spoločnými silami sa im podarilo chlapca vyslobodiť a vyniesť nad hladinu.

Gage podal Tommyho bezvládne telo Colovi a ten ho posunul ďalšiemu členovi tímu.

Keď sa Tommyho doudierané telo dostalo na breh, ženský hlas zakvílil: „Niece!“

Šerif Slidell rýchlo zastavil Tommyho matku Gail, ktorá na miesto nešťastia dorazila spolu s manželom Tomom. Slidell ju odtiahol od syna, aby nebránila zdravotníkom v práci.

Gagovi zovrelo srdce, keď počul matkin sklúčený nárek. Z vlastnej skúsenosti vedel, aké to je, vidieť zomrieť vlastné dieťa...

O dve hodiny neskôr sa Gage s celým tímom vrátil na požiarnu stanicu v Yancey, kde mali uskladnenú väčšinu náradia.

Cole mu pevne zovrel plece: „Oboch chlapcov sme priviedli domov.“

Bola to pravda. Oboch bratov vytiahli z vody, ale Gage to vôbec neuspokojilo. Obaja boli totiž mŕtvi. Hlúpy nápad skupinky tínedžerov zničil celú rodinu.

„Nemali tam čo robiť. Nemali žiadne skúsenosti.“

„Máš pravdu,“ Cole si sadol vedľa neho na lavičku, „pili a alkohol im pomútil hlavy. To, čo malo byť skvelou zábavou, skončilo Barryho a Tommyho smrťou. A navyše je ešte jeden chlapec nezvestný.“

„Možno by som zajtra nemal nikam ísť. Mal by som zostať tu a pomôcť hľadať jeho telo.“